

N:o 125.

Af Friherre C. E. Fock: Derom, att mom. 17 i Riksdagens underdåniga skrifvelse den 17 Maj 1874 N:o 40, angående vilkoren för åtnjutande af militärpension jemte å stat utgående postmästarearfvode icke måtte utgöra hinder för dylik pensions uppbärande af f. d. Öfversten E. von Wedderkop, eller i allmänhet af den, hvars lön å postverkets stat uppgått till eller öfverstigit tretusen kronor, men sedermera sjunkit under detta belopp.

I 65 § af reglementet för arméns pensionskassa stadgas, att f. d. militär, anställd i postverkets tjänst icke eger rätt att ur nämnda kassa uppbära pension, om den del af hans inkomster, hvilka äro att anse som statsmedel, uppgå till 3,000 kronor; och enligt Riksdagens till Kongl. Maj:t under den 17 Maj 1874 N:o 40 punkten 17 afgifna underdåniga skrifvelse skall med afseende å f. d. militärpersoner, hvilka erhållit sina nuvarande befattningar vid postverket före 1874 års ingång, vid bestämmandet af rättigheten att jemväl uppbära pension från arméns pensionskassa, fortfarande få läggas till grund de för postverkets embets- och tjänstemän under år 1873 gällande aflöningsstater.

Utan att vilja bestrida billigheten och rättvisan af detta stadgande, har dock vid tillämpningen i vissa fall uppstått oegentligheter, för hvars undanröjande jag vågar påyrka Riksdagens åtgärd.

Syftet af anförda stadganden är väl obestriddigt att förekomma det en f. d. militärperson, som innehar tjänst inom postverket och därför åtnjuter en löneinkomst uppgående till 3,000 kronor, icke äfven uppbär pension ur arméns pensionskassa, men dervid synes äfven böra vara förenad rättighet för dylik tjänsteman, att, om af ett eller annat skäl lönen skulle nedsättas under nyss angifna belopp, han då kunde återfå rätt att uppbära nämnda pension.

F. d. öfverste E. von Wedderkop utnämndes till postinspektör i Gefle i Maj 1872 med löneinkomster öfverstigande 3,000 kronor, i följd hvaraf han ej uppbar någon pension; men med anledning af enskilda förhållanden ingick han den 28 Augusti 1874 tjänstebyte med postmästaren i Westerås, der enligt bilagde intyg staten för år 1873 blott uppgick till 2,089 kronor 52 öre och då han med anledning häraf hos Kongl. Maj:t gjorde ansökan om pensions erhållande, till hvilken ansökan direktionen för arméns pensionskassa tillstyrkte bifall, blef dock denna ansökan, enligt bilagda handling, af Kongl. Maj:t afslagen, efter all sannolikhet på grund af Riksdagens förut åberopade skrifvelse och med tillämpning af den för *Gefle* postkontor för år 1873 gällande aflöningsstaten.

Det var således allenast den omständigheten, att tjänstebytet egde rum *efter* 1873, som gjorde öfverste Wedderkop förlustig sin pensionsrätt, men icke några förändrade förhållande i öfrigt, eller uppbärandet af en till 3,000 kronor uppgående eller öfverstigande löneinkomst af statsmedel. Denna påföljd af *ordalagen* i Riksdagens ofvan anförda underdåniga skrifvelse synes mig så obillig, att jag vågar hemställa att:

Riksdagen måtte förklara innehållet af dess underdåniga skrifvelse N:o 40 punkten 17 af den 17 Maj 1874 angående vilkoren för åtnjutande af militärpension jemte å stat utgående postmästarearfvode icke måtte utgöra hinder för dylik pensions uppbärande af f. d. öfverste E. von Wedderkop eller i allmänhet af den, hvars löneinkomst å postverkets stat uppgått till eller öfverstigit 3,000 kronor, men sedermera sjunkit under detta belopp, vare sig genom förflyttning till annan plats eller af andra orsaker.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1877.

C. E. Fock.

Ledamot af Riksdagens Andra Kammaro
för Lidköping, Hjo och Falköping.
